

er adskillige andre Ting, som høre Forliget til. Jeg er ikke sikker paa, om ikke den ærede Ordførers Ønske om en Omklædning af Gendarmene til en Slags Statspolitimuligvis er en Del af de Herrers Overenskomst; i ethvert Fald kunde jeg ønske at faa det at vide, og jeg mener, at det er et berettiget Ønske. Jeg tror, det var rettest, at de Herrer lagde Kortene paa Bordet, og jeg vil spørge, om Meningen er, at disse Gendarmere skulle ombannes til et Statspolitimuligvis høre ind under visse Agrarlove, under den Slags Ting, som man i Landbrugets Navn vil beskjæmte Umlædningerne for. Jeg er ikke opfindsom, men jeg mener, det er et meget naturligt Spørgsmaal, som jeg har nogen Ret til at faa besvaret. For øvrigt skal jeg paa sædvanlig Vis tilraade at stemme mod Lovforslagets videre Fremme.

Det. Hansen: Jeg finder Anledning til at gøre den Bemærkning med Hensyn til dette Lovforslag og de andre provisoriske Love, for hvilke det ærede 3dje Medlem for 3dje Kred (Kump) er Ordfører, at jeg fuldstændig billiger den Maade, hvorpaa Udvalgets Flertal har taget disse Love, nemlig rent formelt, og indstillet dem uden Forandring til at passere dette Ting ned til det andet Ting, hvor ventelig Meningen ogsaa er, at de skulle forstafes. Det er det, som det højtærede Ting efter min Mening, skulde have gjort for 8 Aar siden, men det er jo altid bedre sent end slet ikke. Jeg finder Anledning til at fremhæve dette, fordi man, hvad et af Lovforslagene angaar, for hvilket det ærede 3dje Medlem for 3dje Kred isse er Ordfører, men hvor der er en anden Ordfører, har behandlet Sagen paa en ganske anden Maade, og om hvilken jeg nødes til at gøre nogle Bemærkninger, nemlig Presprovisoriet.

Naar den ærede Ordfører for den foreliggende Sag fandt Anledning til at komme tilbage til Gendarmernes Oprindelse og sige nogle gode Ord for dem, finder jeg det ganske naturligt efter den Stilling, som den ærede Ordfører har indtaget over for dette Korps. Det er naturligt, at han er den, der er nærmest til at holde Sigtaalen over dem, og at det isseer uanmodet, er noget, som jo ikke er saa ualmindeligt. Der var blot en Ting, som jeg synes, at den ærede Ordfører, naar han kom ind paa at omtale Lovens Karakter, dens Berettigelse, skulde have søgt at paavise, nemlig ikke alene, at Loven fra første Færd af — det var vistnok i 1885 — havde været begrundet som paatrængende nødvendig, men ogsaa, at der virkelig samtlige Aar siden 1885, og navnlig i de

sidste 6—7 Aar, har været en paatrængende Nødvendighed for at opretholde dette Gendarmerikorps. Da den ærede Ordfører ikke kan mislende, at Forholdene her i Landet allerede i en længere Aarrække have været saa rolige, at man virkelig ikke behøvede et saadant Korps som dette, og at altsaa de Grunde, der gjorde dem paatrængende nødvendige i 1885, ikke have været til Stede, maatte han hævde den Teori, at naar Loven en Gang var givet som provisorisk paa Grund af paatrængende Nødvendighed, skulde det være tilstrækkeligt til at opretholde Loven, maaste i mange Aar, efter at denne paatrængende Nødvendighed er svunden bort. Det er en farlig Teori, som jeg derfor ved dette Lovforslag vil gøre opmærksom paa. Meningen er jo, at man skulde komme bort fra den Slags provisoriske Love, som have delt Folk i de forskellige Leire. Derfor synes jeg ikke, det var rigtigt, at vi skulde fra dette Lovforslag med en stiltiende Anerkendelse af, at det virkelig har haft en Berettigelse til at eksistere ikke alene ved sin Oprindelse, men ogsaa i den lange Tid, der senere er forløben.

J. Bederfen: Jeg skal ikke give Anledning til en Forlængelse af Debatten. Jeg skal kun indskrænke mig til at sige, at min og mine Meningsfællers Stilling til dette Forslag er den samme, som den altid har været under tidligere Behandlinger af denne Sag, nemlig at vi ville stemme baade mod dette Lovforslags Overgang til 3dje Behandling og senere mod dets endelige Vedtagelse. Den ærede Ordfører fremsatte adskillige Betragtninger, som der under andre Omstændigheder og Forhold kunde være Anledning til at imødegaa, men jeg finder lige saa lidt som andre ærede Medlemmer, at det vil være til nogen Nytte at gentage, hvad der tidligere er sagt om denne Ting, og jeg skal derfor som sagt ikke komme ind derpaa. Over for det ærede 4de Medlem for 7de Kred (Madsen-Wyggdal), som ønskede at vide, om ikke en Omklædning af Gendarmene til et Slags Statspolitimuligvis var et Led i Forliget, skal jeg sige, at det er det ikke. Rigsdagen staar i den Henseende efter Lovforslagets Forstafelse fuldstændig frit. Naar den ærede Ordfører udtalte Ønsket i den Retning, kan jeg kun sige derom, at hvad Rigsdagen efter Lovforslagets Forstafelse under en fuldstændig fri Forhandling vil gøre, det maa blive Rigsdagens egen Sag, men paa dette Tidspunkt staar man fuldstændig frit med Hensyn til, hvad der maatte følge af, at dette Forslag forstafes, og det er ikke blot med Hensyn til et eventuelt